

Verslag vogelreis Vogelwerkgroep Amsterdam naar Hongarije, 19 t/m 28 april 2026

Zondag 19 en maandag 20 april, dag 1 en 2, de heenreis, Ineke

Op zondag verzamelen we met z'n allen op Amsterdam CS om 18.20 uur, voor de reis naar Boedapest. Wanneer we er allemaal zijn checken we in en vinden we onze slaapcoupes. Anneke en Marijke stappen in Utrecht in en Mike in Arnhem. We vertrekken op tijd en brengen de nacht slapend en sommigen wakker door. In de ochtend krijgen we een ontbijtje bestaand uit 2 witte broodjes met Jam en koffie of thee. We arriveren iets te laat op station Wenen waar de meesten genieten van een bak koffie in de Konditorei in het station. In Wenen nemen we de trein naar Boedapest. Onderweg wordt de bonte kraai, bruine kiek en torenvalk gespot. Frank legt uit wat het verschil tussen stadsduif en rotsduif is. We zien veel stadsduiven.

Gele koolzaadvelden

We zijn er!

In Boedapest staan twee busjes klaar en beginnen we aan het laatste stuk van onze reis met als chauffeurs Edial en Maurice. We rijden al snel Boedapest uit en rijden langs vele gele koolzaadvelden richting noordoosten. Eind van de middag arriveren we op Farm Lator in Saly-Lator, waar we worden ontvangen door onze gastheer Rob en zijn vrouw Barbara. In de schitterende tuin met bomen die in bloei staan, worden al snel de appelvink, glanskop en boerenzwaluw gespot. Iedereen wordt verdeeld in meerdere huisjes en in de avond schuiven we tevreden aan voor het diner. Rob vertelt wat over waar we zijn en wat we de komende dagen gaan doen. Iedereen gaat vroeg naar bed. In de nacht wordt de Bosuil gehoord.

Ontvangst op Farm Lator en uitleg over de oude Tethyszee, Hortobágy en het Bükkgebergte door Rob.

Dinsdag 21 april, grijskopspecht, Jord

Om 06.30 uur hebben we een eerste verkenning van de omgeving van Farm Lator in Saly-Lator (Oost-Hongarije). We lopen langs de vijver met de watersalamanders en langs de composthoop met de smaragdhagedissen en verlaten het terrein. We volgen een drooggevalle beek en slaan een behoorlijk steil bospad in. Het is vroeg en we horen al heel veel zangvogels. De fluiter is op veel plekken aanwezig met zijn leuke stuiterende riedel. De fitis zingt zachtjes hoog in een struik. Dit is echt spechtengebied. We horen en zien grote bonte spechten en in de verte horen we het geluid van de zwarte specht. In West-Nederland moet je er echt op uit om deze vogel te spotten, maar hier zit ie bijna in je achtertuin. We lopen een mooi rondje onder leiding van Mike (onze gids). Na anderhalf uur komen we terug op de boerderij waar Rob en Barbara (de eigenaars van Farm Lator) ons verwelkomen en er een heerlijk ontbijt voor ons klaarstaat.

Kolibrivlinder

Lunch in het veld

Er is een druk programma voor deze eerste dag. Rob heeft een mooie wandeling door de uitlopers van het Bükkgebergte uitgestippeld. Voor vertrek brengen we nog een kort bezoek aan de voedertafel in de fruitboomgaard. Toen Rob wat zonnebloempitten strooide kwamen er al direct putters en glanskoppen op af en hebben we deze zangvogels van heel dichtbij kunnen zien. In de boomgaard is ook een kelder waar een aantal hoefijzerneuzen hangt, een paar mensen zijn even wezen kijken, maar het was goed om de vleermuizen niet te storen in hun slaap.

We beginnen de dagtocht met een voor vele deelnemers nieuwe soort. Vlak voor vertrek maakt Rob naast de boerderij (met een roepje) contact met een grijskopspecht, deze specht reageert direct en laat zich heel goed zien, vlakbij ons onderkomen, bovenin een boomtop. Zoiets belooft veel voor de rest van de dag. Na een half uur rijden over bochtige wegen in de uitlopers van het Bükkgebergte begint de wandeling van vijf kilometer. Dit gebergte is niet heel hoog, de toppen liggen op ongeveer 500 meter en dit gebergte maakt weer onderdeel uit van de Karpaten die noordelijker liggen. De bodem is deels vulkanisch en voor een deel bestaat het uit kalksteen. Het wordt een mooie rondwandeling over glooiend terrein.

We zien zeearend, slangenarend, buizerd, sperwer en bruine kiekendief. Verder een aantal grauwe gorzen, roodborsttapuiten, veldleeuwen en zelfs een hop die rustig over een akker scharrelt. Een mooie score voor dit gebied. In de verte horen en zien we grauwe gorzen, geelgorzen en boomleeuwen. Vanuit de groep is er ook veel belangstelling voor vlinders, dit gebied staat bekend om zijn soortenrijkdom. Landkaartje, boterbloempje (een vlinder) en de ook in Nederland voorkomende kolibrieflinder vallen op. De lunch nuttigen we op een stuk waar veel vulkaangesteente is. Een half uurtje pauze? Nee hoor....het vogels kijken gaat gewoon door tijdens de lunch. Op een aantal plekken zingt de geelgors en boven ons hangt een sperwer, ook op zoek naar iets te eten.

Terug op Farm Lator na een mooie dag

Op de terugweg brengen we nog een bezoek aan enkele visvijvers. Deze vijvers zijn privébezit en de eigenaren vinden het niet prettig dat er vreemden op hun terrein komen. Vanuit de auto hebben we alleen nog (als speciale waarneming) de zwarte ooievaar gezien. Toch een zeldzame vogel. Hier komen we later nog terug om een geschikte plek te vinden om de auto te parkeren en een stukje te lopen. Na deze volle dag is het tijd om terug te keren naar Farm Lator, waar ons een zeer goede en uitgebreide Hongaarse maaltijd van drie gangen staat te wachten. Nog even de soortenlijst bijwerken en vroeg naar bed.

Woensdag 22 april, de Kleine Hortobágy, Conny

Een klein groepje vogelaars wandelt al om 6.30 uur de prachtige tuin van Farm Lator uit om in het omringende bos vast met een mooie daglijst te starten. Anderen zitten voor het ontbijt in luie stoelen relaxed te kijken naar liefhebbers van de berg zonnepitten op de voedertafel: appelvinken, ringmussen, boomklever, grote bonte specht en ook de middelste wisselen elkaar in hoog tempo af. Huis- en boerenzwaluwen scheren rond. De zon schijnt en het is droog. Om 8 uur verzamelen we voor het uitgebreide ontbijt en maken lunchpakketjes die uitgebreid voorzien worden van 'groentjes'. Er wordt jacht gemaakt op de lekkerste broodjes en dan hijsen we ons weer in de busjes en gaan op weg naar de Kleine Hortobágy, gastheer Rob als extra gids mee. De ooievaars in de lintdorpen worden geteld en we spotten roeken, raaf, torenvalk en meerdere bruine kiekendieven boven het bloeiende koolzaad. De eerste stop is langs een autoweg, bij een uitgestrekte vlakte met ver weg een paar grote hoogspanningsmasten. Daarin zien we een nestkast. We lopen met scopen en camera's bewapend een stuk die kant op, dwars door het kruidenrijke ruige Poesta-gras, en zien de bewoner ernaast landen, een sakervalk! Een mooi begin. Op naar de volgende stop, via Szentistván een onverharde weg in. Op een rommelig stukje achter een boerderij zitten meerdere kuifleeuweriken en ook een tapuit laat zich mooi zien.

Zuidelijke pijpbloemvlinder

boomkikker

De Kleine Hortobágy is zo vogelrijk door de mix van steppen en kleine boerderijen. Regelmatig zien we ook hazen, reeën en edelherten. Overal veldleeuweriken, witte en gele kwikken. Het wordt een prachtige vogeldag. We zien plasdrasgebiedjes (één helaas verdroogd, maar er vliegen twee scharrelaars op en hoppen komen langs) en grote rietkragen met allerhande bewoners die je daar kunt verwachten. Oeverloper, groenpoot, steltkluten, kleine plevier, een glimp van een buidelmees. En dan tegelijk ineens twee keizerarenden en twee zeearenden in beeld! We picknicken liggend in het gras met zicht op een bloesemboompje met paapje en later grauwe gors. Drie boomkikkertjes in het riet langs een vaart en de zuidelijke pijpbloemvlinder slaan we niet over.

Over een dijkje in natuurgebied Borsodi-Mezoség maken we een langere wandeling. Jassen blijven in de auto.

Langs een andere sloot, vinden we aan de ene kant verse beversporen met dikke doorgeknaagde stammen van wilgen. Ver daarachter ontdekken we een keizerarend op het nest. Aan de andere kant van de sloot ligt grasland met plassen en slootjes. Het is er heerlijk rustig en er zijn volop riet- en weidevogels te zien en horen. Grote en kleine karekiet en veel grote zilvereigers. Er landen vier regenwulpen, langs de bosrand achterin staan zes kraanvogels. Kortom, rozig, verzadigd en met een prachtige daglijst gaan we laat huiswaarts. Op naar het heerlijke diner.

's Avonds nog de roep van een bosuil en met een ouderwetse sterrenhemel lopen we door het donker naar onze slaaphuizen.

Donderdag 24 april, de grote visvijvers in de Grote Hortobágy, Mike

Na het ontbijt vertrekken we om half 9 voor een rit van ruim anderhalf uur naar de Grote Hortobágy. In het Nationaal Park Hortobágy conserveert men 70.000 ha. typisch poestalandschap; droge steppen afgewisseld met wetlands. We komen door het dorp Gelej waar we op oude houten elektriciteitspalen vele bezette ooievaarsnesten zien. Via Arokto komen we bij de rivier de Tisza, welke de Grote en de Kleine Hortobágy van elkaar scheidt.

Een oude pont met opzij een draaiend schoepenrad komt naar ons toe varen, het ziet er krakkemikkig uit, maar de overtocht verloopt prima. De boot zou een jaar of 50 oud zijn, een paar jaar geleden is er een nieuwe motor in gekomen. Een leuke oversteek.

Niet lang daarna zijn we bij de visvijvers. Maar niet voordat we even hebben moeten stoppen voor een treintje, wat tot gevolg had dat onze treineliefhebber Jan Joost de bus uitspringt en driftig aan het fotograferen slaat. Eenmaal op de parkeerplaats zien we direct al purperreiger, zeearend, twee hop, snor, twee overvliegende kwakken en oeverzwaluw,

We wandelen naar de eerste vijver. We lopen in eerste instantie naar een verhoging van waaruit we een mooi uitzicht hebben op de vijvers: lepelaar, steltkluut, poelruiter, kluut, zomertaling, witvleugelstern, zwarte stern, visdief, een Pontische meeuw probeert een jonge gans te pakken.

We lopen verder het terrein in, langs een oude spoorlijn. Het is bijna zes km. helemaal naar het einde waar een uitkijktoren staat. Gezien het tempo gaan we dat zeker niet halen! Nachtegale horen we overal, ook buidelmees, vliegende witoogeenden, overal zijn kemphanen in alle kleuren en veel grutto's. Langs het water staan zonnende dwergaalscholvers zich te drogen. Steeds ook is het gehoemp te horen van roodbuikvuurpadden. Elian verschalkt zelfs een roepende vuurbuik, ze zijn niet makkelijk te zien, en maakt er een filmpje van. Vervolgens zes ralreigers, weer overvliegende witoogeenden, koekoek, geoorde fuut, purperreiger en dwergaalscholver. Uitkijkend over een ander groot water zien we roodhalsfuut en geoorde fuut en wordt de roerdomp gehoord. Vanuit een uitkijktoren kijken we uit over een rietveld met daarachter water.

Overal horen en zien we baardmannetjes en baardvrouwtjes. En in het riet horen en zien we de zwartkoprietzanger. Die maakt er een mooie show van. Daar kwamen we o.a. voor vandaag!

Donderdag 24 april, de grote visvijvers in de Grote Hortobagy, Mike

Op de terugweg steken we nog even een zijpad in. Er klinkt een vreemd aflopend kwakend geluid uit de dichte begroeiing in het water. Edial weet al wat het is en de bevestiging komt van Merlin: het klein waterhoen! Een heel grappige en duidelijke zang. Die had ik nog niet op mijn lijstje.

We lunchen in het veld. Om ons heen kraken grote en kleine karekieten. De grote groep is nog niet tot op de helft van het pad gekomen en we gaan alweer terug.

In de vijvers ontdekken we nog muskratten.

Dan zijn we bij de busjes terug, maar missen Ian. Die blijkt even later, hij is op tijd terug, tóch de tocht naar het einde van het pad te hebben gemaakt. Dat was dus een heel lange wandeling!

We kijken daarna nog even rond in het dorp Hortobágy op zoek naar een ijsje, vinden dat niet en doen dat uiteindelijk ergens op de terugweg. We gaan er daar even goed voor zitten.

Vrijdag 24 april, naar het hart van het Bükk-gebergte, op zoek naar de Oeraluil, Frank

Ons verblijf deze week, Farm Lator, ligt aan de voet van het Bükkgebergte, een relatief hoog deel van het overwegend vlakke Hongarije. Na de eerste dag besteed te hebben aan een wandeling over de uitlopers van het Bükkgebergte gaan we vandaag dieper het ruim 900 meter hoge, beboste Nationale Park in.

Maar eerst is daar de dagelijkse vroege-vogelwandeling voor het ontbijt. Start om half zeven, vandaag met zeven van de 16 deelnemers aan deze VWGA-vogelreis. We lopen de onverharde weg het Bükkgebergte in, alvast een voorproefje. Onderweg horen we enkele malen een kleine bonte specht roepen, de enige deze reis. Ook zingt een withalsvliegenvanger, die in deze omgeving gisteren ook al was waargenomen. De rustige heldere fluitende zang is goed te horen. Deze Centraal-Europese variant van onze bonte vliegenvanger laat zich vooralsnog niet zien. Keurig om acht uur zijn we terug voor het uitgebreide ontbijt in de gezellige eetzaal van Farm Lator. Aan twee ontbijttafels genieten we van een genoeglijk samenzijn onder gelijkgestemden met ontbijtgranen, yoghurt, sinaasappelsap, koffie, thee en uiteraard broodjes en beleg in diverse smaken.

Met onze twee busjes rijden we het gebied in. Gids Rob is mee. Hij loodst ons langs een slagboom bij een omheind terrein met enkele tientallen Moeflons, het Corsicaanse schaap dat ook in Nationaal park de Hoge Veluwe gehouden wordt. Enkele kilometers verder volgt de eerste stop in fraai haagbeukenbos. Na wat zoeken horen en zien we uiteindelijk allemaal de withalsvliegenvanger. Pakweg na acht kilometer lopen we met z'n allen een onverharde weg in. In een kruidenrijke berm zien we enkele voorjaarsvlinders als landkaartje, oranjetipje en sleutelbloemvlin- der. Doelsoort hier is de vrij zeldzame witrugspecht. Rob loopt voor ons uit. We zien en horen algemene bosvogels die je ook in het Vondelpark kan tegenkomen: boomklever, grote bonte specht, merel, tijtjaf, vink en winterkoning, Appelvink, glanskop en weer de withalsvliegenvanger laten zich horen en soms ook zien. De fraaie bosflora trekt de aandacht, met massale aanwezigheid van bijzonder soorten als gele anemoon, holwortel en verspreidbladig goud- veil. Reisleider Mike demonstreert met zijn zakmes waar holwortel zijn naam aan dankt. Het is een nauwe verwant van de bij ons redelijk algemene stinsenplant Vingerhelmbloem. De witrugspecht schittert echter door afwezigheid. Verklaring is dat deze vroege soort nu 'strak op de eieren' (Rob) zit en de trefkans daarom laag is. Bij een open plek horen we het 'fietspompje' van een zwarte mees in het loofbos. De enkele fijnspar in het bos verklaart zijn aanwe- zigheid. Op de terugweg een korte wandeling over een open terrein met veel molshopen en diepe kuilen. Het zijn dolines, ontstaan door instorting van grotten, een karstverschijnsel. In de nu nog spaarzaam bebladerde bomen vallen enkele maretakken in eiken op, een nauwe verwant van onze maretak. Qua vogels kunnen we boompieper, geelgors en grijskopspecht noteren. Een enkeling ziet een grauwe klauwier. Dan wordt het tijd voor een warme maaltijd op Farm Lator en we rijden terug over de bosweg. Links van de voorste bus wordt een oeraluil opgeschrikt

die door het bos naar achteren vliegt en landt in een boom- pje. Enkele seconden zit de grote licht grijsbruin gestreepte uil daar om vervolgens te verdwijnen, dieper het bos in. Een magisch moment voor enkele gelukkigen die aan de 'goede kant' van de bus zitten. Even rijden we verkeerd, maar dank- zij een vastgelegde tracklog zijn we snel weer 'back on track', en precies op tijd voor het eten om twee uur. In de tuin een warm welkom aan gedekte tafels, met uitzicht op de voedertafels voor vogels. Het ruime aanbod aan zonne- bloempitten daar trekt soorten als appelvink, glanskop en middelste bonte specht, en ook geregeld een eekhoorn.

Smaragd hagedis

Draaihals: "Dáár zit ie!"

Vergeefs wachten op de oeraluil

Zaterdag 25 april, de poesta, arenden en meer, Edial

We starten de dag met een flinke wandeling. Die levert leuke, nieuwe soorten op zoals kwartel (gehoord) en zomertortel. Een edelhert laat zich mooi zien en gelukkig horen we weer het prachtige geluid van de wiewaai.

Na wederom een hemels ontbijt gaan we voor de tweede keer richting de Kleine Hortobagy. We gaan op zoek naar een 'bosje met Ransuilen'. Op het weggetje aangekomen zien we rechts van de voorste bus een man grauwe klauwier. Het duurt even voordat de tweede bus aansluit, we begrijpen niet goed waarom dat langer duurt, maar dan blijkt dat de tweede bus een kleine klapster heeft gezien. De enige van de reis, het is immers nog vroeg in het seizoen. Alsnog zien ze ook in de tweede bus de grauwe klauwier. Stand eerste vs. tweede bus is dan 1-2. De ransuilen zijn niet thuis. De volgende wandeling is op een dijkje waar we al eerder zijn geweest. Het biedt uitzicht op een broedende keizerarend op het nest. We zien in een grote ondiepe plas veel steltlopers en soorten eenden.

Op een houtstapel naast de vijver ligt een oostelijke smaragd hagedis te zonnen. Even pauze na het driegangenmenu. Om 15:45 uur vertrek voor het middag- en avondprogramma, met Rob en lokale gids Attila. Dit keer dieper het Bükk-gebergte in, op zoek naar de oeraluil of Habichtkauz (Attila spreekt Duits). Bij het dorpje Répáshuta horen en zien we een draaihals. De vogel is na enig zoeken ook te zien in de telescopen. Gisteren hebben onze gidsen enkele oeraluilen gezien in een bergbos niet ver van de hoogste top. Met 960 meter is het één van de hoogste punten van Hongarije. Daar maken we een wandeling in twee groepen, om de kans te verhogen er een te zien. Er is nu geen nest bekend en de uilen zijn al minder vocaal, dus we moeten geluk hebben. In het nationale park, in feite een uitloper van de Karpaten, is een populatie van naar schatting 50 paren aanwezig. Naast het geïsoleerde voorkomen in de Karpaten en de Balkan komt de oeraluil voor in een uitgestrekt gebied dat loopt van Fenoscandinavië tot diep in Azië. Dit hogere deel van het gebied wordt gedomineerd door beuken. We horen grote lijster, een nieuwe soort voor onze groepslijst. Ook hier enkele zwarte mezen. De groep van Rob is het eerste terug bij de busjes, zonder succes. Frank loopt de tweede groep vast tegemoet en ziet een oeraluil naar beneden het bos in vliegen. Snel de anderen geroepen, maar helaas, de uil is 'gevloegen'. Op een open plek met rondom uitzicht wachten we tevergeefs drie kwartier in de hoop op jagende oeraluilen. Normaal zijn oeraluilen 's nachts of in de schemering actief, maar als er jongen zijn ook wel overdag. Attila weet nog een laatste plek waar we in de schemer aankomen. Er zingt een heggenmus, de enige van de reis. Een enkeling ziet een oeraluil het bos in vliegen. Allemaal horen we de diepe ritmische hoe's van een oeraluil hoger op de beboste helling, waarschijnlijk een ongepaarde man. Op de terugweg naar de busjes vliegt een knorrende en psiepende houtsnip over, weer een nieuwe soort voor de reis. In de eetzaal van Farm Lator wordt de dag afgesloten met het bijwerken van de groepslijst. Tijdens het lijsten wordt nog eens stil gestaan bij de bijzondere waarnemingen van deze memorabele dag.

Zaterdag 25 april, de poesta, arenden en meer, Edial

Maar dan begint er een spektakel, er verschijnen meerdere keizerarenden en zeearenden en er vormt zich een groep met drie keizer- en twee zeearenden niet ver van ons vandaan, met een derde zeearend op de achtergrond. Twee keizerarenden grijpen in elkaars klauwen en tollen een beetje om elkaar heen. Deze scene alleen al maakt onze reis meer dan de moeite waard.

We lunchen vlakbij het dijkje en daarna lopen we de poesta op, een grote grasvlakte. Een aantal van ons vergaapt zich aan een mooie blauwborst, een scharrelaar vliegt voorbij en een paartje grauwe kiek patrouilleert over de vlakte. We lopen naar een kijkhut bij een ietwat droogvallende plas met kemphanen, groenpootruiters en regenwulpen. Ien hoort wat scharrelen beneden ons tussen oud platgefallen riet en tot onze verbazing vertoont zich een wezel vlakbij, die zich lang fraai laat bekijken. We lopen naar een uitkijktoren die we vanuit de verte zien. Een gammele toren waarbij een aantal balken en planken los zitten.

Maar geen enkele reis is risicoloos, de meesten klimmen de toren in en gelukkig besluit de toren die dag nog niet in te storten. De vloer boven ligt bezaaid met braakballen, waarschijnlijk die van torenvalken?

Veel bruine kiekendieven en torenvalken vliegen over de vlakte. We passeren een oude waterput; inmiddels weten we uit de Crossbill Guide Hortobagy dat er vroeger boodschappen werden verstuurd door de paal in een bepaalde stand te zetten, hetgeen van veraf te zien is. Een van de boodschappen luidde: "Pas op, er loopt hier een ambtenaar rond die de kuddes aan het tellen is".

Terug op Farm Lator genieten we nog van de middagzon en de vele bomen die in bloesem staan, met het gekwetter van de vele boerenzwaluwen om ons heen vergezeld van de dagelijkse grijskopspecht, zwarte specht, smaragdhagedis, etc. etc. En daarna weer een godenmaaltijd verzorgd door Barbara, het is werkelijk heel goed toeven op Farm Lator.

Op het einde van de dag even relaxen met een potje schaak

Het smaakte weer voortreffelijk!

Zondag 26 april, roodpootvalken en grote trappen, Luella

Onze laatste dag in het gebied wordt gekenmerkt door een ijskoude, gure wind. Hij waaide al in de vroege ochtend, stuwde ons na het ontbijt voort met het pontje over de Tirza, en blies ons vervolgens bij de eerste stop bij een moeras bijna van de kijktoren. We zochten eronder wat beschutting terwijl we bibberend koffie dronken en keken naar vooral heel veel kemphanen.

Bij de volgende plas hoopten we eindelijk die felbegeerde buidelmees te zien. Helaas maakten diepe, vol water gelopen bandensporen doorrijden onmogelijk en lopen was te ver. Het enige opmerkelijke om te zien waren minstens twaalf honden bij een heel lang gebouw, vermoedelijk een stal, op een rij aan de ketting, die fel blaften en zich probeerden los te rukken. Dus verder maar weer richting de volgende winderige plek om -oh, laat ze alsjeblieft al aangekomen zijn- bijeneters te vinden, maar ook zij hadden waarschijnlijk geen zin in die bijtende wind en lieten zich nog niet zien.

Vrouw (li) en man roodpootvalk

Zondag 26 april, roodpootvalken en grote trappen, Luella

We reden vervolgens naar een bos, middenin de vlakte, naast een grote boerderij, waar een roekenkolonie zit. Daar nestelen ook roodpootvalken in speciale kasten of in oude roekennesten. De roodpootvalken maakt het de gure wind blijkbaar niet uit, want het bosje bood precies waar we op hoopten: mannetjes roodpootvalken die wat lummelend heen en weer vlogen, al wachtend op de vrouwtjes die pas over enkele dagen aan zouden komen. Eén enkel roodpootvalkenvrouwtje was er al wel en ze stal de show, wat een prachtige vogel! Ook bijzonder om al die roeken met hun voedselvluchten goed te kunnen observeren. Daarmee werd die gure wind maar bijzaak.

Het was lekker om daarna een stukje te wandelen, langs een groot water met vooral veel knobbelzwanen en ook een heuse gewone aalscholver ertussen. Wel lastig dat er opeens een grote kudde Hongaarse runderen in de weg stond. Niet iedereen lokte het idee om die dieren met die enorme hoorns zo tegemoet te gaan lopen, maar weer terug en dan omlopen was ook niet echt een optie.

Een paar lefgozers gingen voor en tenslotte volgde de rest ook.

Want we moesten door, op weg naar de vermoedelijke verblijfplaats van de grote trap. En die wilde iedereen heel graag zien! Stapvoets reden we door de velden waar ze eerder gemeld waren, speurend naar elke oneffenheid, maar alles leek leeg. Totdat Elia met haar arendsogen toch gelukkig wel iets opmerkte, een kop van een grote trap die net boven het gewas uitkwam. Daarna een tweede. Wat een opluchting dat (bijna) iedereen uiteindelijk (een deel van) twee grote trappen kon zien voordat ze verstoord wegvlogen. Ondanks de kou een topdag!

In de poesta zien we bij veel boerderijen enorme stapels met rollen gras liggen, keurig opgestapeld. Rob legt mij uit dat voor het behoud van de poesta en het feit dat er minder schapen zijn dan vroeger, de boeren grote delen moeten maaien. Men krijgt daar subsidie voor. Dat gras ligt daar maar te liggen voorlopig. Er schijnt gewerkt te worden aan een plan om een grote biovergistingsinstallatie te gaan bouwen waarin dat gras een belangrijke rol moet gaan spelen. Zover is het echter nog niet. (Mike)

Maandag 27 april, vertrek en terugreis, Mike

We zitten weer aan het bekende heerlijke en uitgebreide ontbijt als er een momentje aandacht wordt gevraagd. Mieke en Anneke hebben wat uit te delen, samen met wat kleine toespraakjes waar uiteraard enkele kwaliteiten van de toegesprokenen in aan de orde komen. Zo krijgen de chauffeurs en de reservechauffeurs een tasje met verschillende zaken aangereikt, zo ook reisleader Mike. Erg leuk en fijn dat hieraan gedacht is. Dank!

En dan is het 'grote afscheid' daar. Voor Rob en Barbara, als ook voor de twee hulpen in de huishouding en bij het koken is een Deventer koek meegenomen en uiteraard hoort daar een gevulde envelop voor ieder bij.

We vergeten bijna de groepsfoto en ook Rob en Barbara moeten nog even apart gekiekt. Bij de 'uitgang' van het dorp wassen we de busjes even, dat is verplicht. En dan gaan we echt op weg. Eenmaal in Budapest worden de busjes zonder problemen ingeleverd, stappen we op de trein naar Wenen. Daar verdwijnen we grotendeels weer de Konditorei in of gaan aan de wandel in de buurt.

Vier van ons springen echter nog even in een taxi om naar korenwolven te gaan zoeken op de grote begraafplaats in Wenen, die hierom ook bekend is. Van de korenwolven, een hamstersoort, wordt niet veel gezien, maar het was een interessant uitje, wat een gigantische begraafplaats is dat! In de nachttrein slapen we met vier in een coupé, ik als 17-de slaap in een zgn. minicabin voor één persoon. Het is er smal, maar ook best comfortabel zo in je uppie, ik heb er uitstekend geslapen. Een leuke ervaring voor een volgende keer. De volgende ochtend neem ik in Arnhem afscheid van iedereen en enkele uren later is iedereen weer terug op het honk in Amsterdam.

De score van deze reis is 159 soorten vogels, Verder noteerden wij 22 soorten vlinders, 5 soorten amfibieën en 9 soorten zoogdieren en nog wat overige. Een prachtig resultaat van deze mooie reis!

Ik wil hierbij de gelegenheid gebruiken om alle medereizigers heel hartelijk te bedanken voor een zeer soepel verlopen reis. We hebben elkaar veel kunnen laten zien dankzij veel kennis en scherpe blikken overal in de groep, we hebben veel van elkaar geleerd en het was buitengewoon gezellig. Nogmaals dank en hopelijk tot een volgende keer. Tot ziens! Mike

Van links naar rechts:

Frank, Ian, Anneke, Elian, Marijke, Conny, Peter, Jan Joost, Maurice, Mieke, Shirley, Ineke, Jord, Luella, Edial, Mike

	vogels		
1	Aalscholver	46	Groenpootruiter
2	Appelvink	47	Grote Bonte Specht
3	Arendbuizerd	48	Grote Karekiet
4	Baardmannetje	49	Grote lijster
5	Bergeend	50	Grote trap
6	Blauwborst	51	Grote Zilverreiger
7	Blauwe reiger	52	Grutto
8	Boerenwaluw	53	Heggemus
9	Bonte Kraai	54	Holenduif
10	Boomklever	55	Hop
11	Boomkruiper	56	Houtduif
12	Boomleeuwerik	57	Houtsnip
13	Boompieper	58	Huismus
14	Boomvalk	59	Huiswaluw
15	Bosruiter	60	Ijsvogel
16	Bosuil	61	Kauw
17	Braamsluiper	62	Kemphaan
18	Bruine Kiekendief	63	Kievit
19	Buidelmees	64	Kleine bonte specht
20	Buizerd	65	Kleine Karekiet
21	Dodaars	66	Kleine Klapekster
22	Draaihals	67	Kleine plevier
23	Dwergaalscholver	68	Kleine Zilverreiger
24	Dwergmeeuw	69	Klein waterhoen
25	Ekster	70	Kluut
26	Europese Kanarie	71	Kneu
27	Fazant	72	Knobbelzwaan
28	Fitis	73	Koekoek
29	Fluiter	74	Koereiger
30	Fuut	75	Kokmeeuw
31	Geelgors	76	Koolmees
32	Gekraagde roodstaart	77	Kraanvogel
33	Gele Kwikstaart	78	Krakeend
34	Geoorde fuut	79	Krooneend
35	Gierzwaluw	80	Kuifeend
36	Glanskop	81	Kuifleeuwerik
37	Grasmus	82	Kwak
38	Grauwe Gans	83	Kwartel
39	Grauwe Gors	84	Lepelaar
40	Grauwe Kiekendief	85	Meerkoet
41	Grauwe Klauwier	86	Merel
42	Grauwe Vliegenvanger	87	Middelste Bonte Specht
43	Grijskopspecht	88	Nachtegaal
44	Grijze gors	89	Oeraluil
45	Groenling	90	Oeverloper

91	Oeverzwaluw	141	Wintertaling
92	Ooievaar	142	Withalsvliegendvanger
93	Oostelijke Keizerarend	143	Witoogeend
94	Paapje	144	Witte Kwikstaart
95	Pijlstaart	145	Witvleugelstern
96	Pimpelmees	146	Witwangstern
97	Poelruiter	147	Zanglijster
98	Pontische Meeuw	148	Zeearend
99	Purperreiger	149	Zomertaling
100	Putter	150	Zomertortel
101	Raaf	151	Zwarte Mees
102	Ralreiger	152	Zwarte roodstaart
103	Regenwulp	153	Zwarte ooievaar
104	Rietgors	154	Zwarte ruiter
105	Rietzanger	155	Zwarte Specht
106	Ringmus	156	Zwarte Stern
107	Rode Wouw	157	Zwartkop
108	Roek	158	Zwartkopmeeuw
109	Roodborst	159	Zwartkoprietzanger
110	Roodborsttapuit		
111	Roodhalsfuut		
112	Roodpootvalk		
113	Sakervalk		
114	Scharrelaar		
115	Slangenarend		
116	Slobeend		
117	Smient		
118	Snor		
119	Sperwer		
120	Spreeuw		
121	Staartmees		
122	Steenuil		
123	Steltkluut		
124	Strandplevier		
125	Tafeleend		
126	Tapuit		
127	Tijftjaf		
128	Torenvalk		
129	Tureluur		
130	Turke Tortel		
131	Veldleeuwerik		
132	Vink		
133	Visdief		
134	Vlaamse Gaai		
135	Waterhoen		
136	Waterral		
137	Watersnip		
138	Wielewaal		
139	Wilde eend		
140	Winterkoning		

	vlinders	zoogdieren
1	boterbloempje	eekhoorn
2	oranjetip	haas
3	kolibrivlinder	ree
4	paarse parelmoervlinder	edelhert
5	landkaartje	muskusrat
6	dwerghuismoeder	egel, oostelijke
7	zuidelijke pijpbloemvlinder	moeflon
8	bruin dikkopje	wezel
9	oranje zandoog	konijn
10	bont zandoogje	
11	wolspinner (rups)	overige
12	aardbeivlinder	oliekever
13	atalanta	smaragdhagedis
14	dagpauwoog	zandhagedis
15	hooibeestje	veenmol
16	koningspage	esculaapslang
17	kleine vuurvlinder	
18	veldparelmoervlinder	amfibieën
19	grote vos	springkikker
20	gewone heispanner	kleine watersalamander
21	tauvlinder	boomkikker
22	sterrenhemelmot	roodbuikvuurpad
		groene pad